

ПОЛАГАНЕ
НА
ГРИЖИ
ЗА
ВЪЗРАСТНИ
ПАЦИЕНТИ

стратегии за справяне



ЕТАПИ ВЪВ СТАРОСТТА

1. Стеснява се кръга на интереси, като професионалните отпадат, а битовите превалят.
2. Главният проблем е грижата за личното здраве, най-значимата фигура е лекаря.
3. Смисълът на живота е съхраняването му.
4. Потребности от витален характер /храна, покой, сън/.

СТРАТЕГИИ ЗА СПРАВЯНЕ

1. Индивидуален подход и търпеливо разясняване на настъпващите в организма изменения на този етап от онтогенетичното развитие и необходимост от трансформация на ценностната система в тази посока /мисли и поведение/.
2. Стимулиране на радостта от днешния и вярата в утрешния ден, чрез позитивна ориентация в мисленето /спомени за успехи.../.
3. Промяна на мотивацията за работа; от материалното към емоционалното като борба с бездействието.

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ ЗА ВЪЗРАСТНИТЕ И СТАРИ ХОРА

*Едно от най-големите постижения на нашия век
е, че хората живеят по-дълго!*

*През последните години продължителността на
живота се е увеличила; понастоящем хората
над 60г. Съставляват около 60% от
населението на земята!*

*Възрастта над 60г. ще нарасне десетократно
праз следващите петдесет години:
от 171млн. през 1998г. до 1594 млн. през 2050г. !*

В ХОСПИСА

1. Да създадем условия за по-лесен контакт и физически комфорт на възрастния пациент: положение на тялото на стол или в леглото;
бавен и ясен изговор, наличие контакт очи/устни.
2. Да положим усилия за създаване на атмосфера на доверие: активно слушане, подканващи и подкрепящи възклицания на проявен интерес.
3. Задължително да покажем, че се съобразяваме с възрастта на пациента: без прекалена настойчивост при снемане на анамнезата, бавно и плавно темпо на въпросите, осигуряване на достатъчно време за отговор, използване на кратки тестове.



В КЪЩИ

1. Необходимост от непрекъснато присъствие.
2. Липса на надежда за промяна на ситуацията.
3. Страх от увеличаващите се задължения към болния възрастен.
4. Неизбежни последици от настъпващата инконтиненция – етични дилеми.
5. Занемаряване на други дейности и отношения.
6. Липса на удобства.
7. Липса на подкрепа.



ПРОБЛЕМИ НА ТАКА НАРЕЧЕНОТО “САНДВИЧ ПОКОЛЕНИЕ”

Въпреки произтичащите демографски и социални процеси към разпадане на “тригенерационното семейство”, отзивчивостта, милосърдието и признателността на младите към родителите се е съхранила в системата от социални ценности на повечето българи: от 216 софийски дълголетници – 62% живеят в обичайната си среда; за 56% от тях се грижи брачният им партньор, а за 36% порастналите им вече деца, за други 8% - техни близки родственици.

В ДОМОВЕТЕ ЗА СТАРИ ХОРА

“Старческите домове са добра форма за оказване на медико-социална помощ за нуждаещи се възрастни.”

В България:

незначителна част, главно след 70/80г. или такива с тежка хронична патология, ниски доходи и бездомни.

В развитите страни:

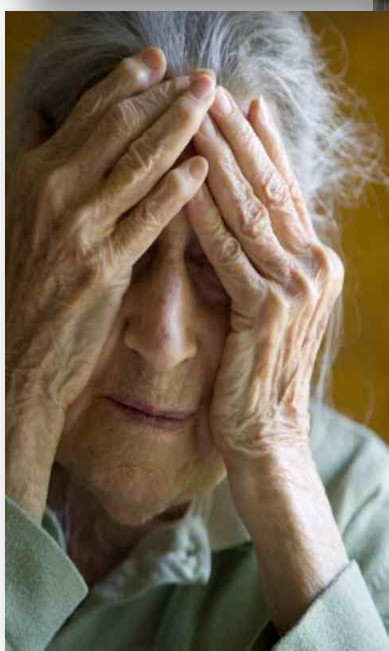
поливалентни центрове /адаптирани жилища/,
за медицинска, битова и социална помощ извън
институцията!

“Към 31 юли 2018 г. функциониращите домове за стари хора са 82, с капацитет 5605 места. Почти всички места са заети. Броят на чакащите към тази дата е 1020 души“:
Николина Иванова, началник-отдел „Социални услуги за пълнолетни лица“ в АСП.

Чакащи има в София, Пловдив, Русе, Велико Търново, Сливен, Ямбол, Добрич, Берковица, Трявна.

В София и областта, където живеят над 1,5 млн. души, от които 376 021 са хора над 60 г. по данни на НСИ в края на 2017 г., работят само 8 държавни дома, профилирани съобразно здравословното състояние на възрастните - за здрави, слепи, военно инвалиди, умствено изостанали и дементни.

Източник: <https://www.tretavazrast.com>



*“Старостта е
пълна с
наслаждения,
стига само да
умееш да ги
използваш!”*

Сенека



*“За старите
хора смъртта
е подобна на
зрелия плод,
който сам пада
от дървото!”*

Цицерон